

Gazeta

UN PROIECT

DE MARAMUREȘ
Gazeta

VERDE

Se distribuie gratuit împreună cu

DE MARAMUREȘ
Gazeta

NR 33 | septembrie 2012

FLOAREA DE COLȚ

Floarea de colț, numită și Floarea reginei, este una din plantele aflate pe cale de dispariție. Planta este lănat-tomentoasă, înaltă de 5 – 20 cm, cu inflorescențe compuse din capitule, înconjurate de numeroase bractee lungi, alb – argintii, lănos – păroase. Dacă în România planta ajunge doar până la înălțimea de maximum 20 cm, ea poate crește în alte țări până la 50 – 80 cm.

Crește în munții calcaroși, în pajiști de pe versanți abrupti și însoriți sau pe stânci. În România, crește în Munții Carpați, fiind declarată monument al naturii din 1933 și ocrotită. Floarea reginei poate fi întâlnită în Munții Maramureșului și Munții Rodnei, Munții Bucegi, Făgăraș, Cozia și Retezat. În afara spațiului românesc, floarea reginei înfrumusețează zone din Alpi, Balcani, Carpați, Pirinei, dar și din Asia Centrală și de Est.

22%

din plantele de pe planeta noastră sunt amenințate cu dispariția

Smârdarul sau Bujorul de munte este o planta originară din Balcani. În România se găsește în Carpați.

Bujorul de munte crește spontan în tufe pitice în zona alpină. Fiind o plantă care crește în condiții climaterice și de relief foarte specifice, el nu tolerează transplantări, lucru care face imposibilă introducerea acestuia în grădini. Frumusețea florilor sale care emană un miros și o aromă asemănătoare vișinelor și care apar de obicei pe la sfârșitul lunii iunie și la începutul lunii iulie, și raritatea sa, face ca bujorul de munte să fie o plantă ocrotită și protejată ca atare în perimetrul Parcului Național Bucegi. Bujorul de munte este peren și își păstrează frunzele verzi tot timpul anului.

Cercetătorii au analizat aproape 4.000 de specii și au ajuns la concluzia că 1 din 5 plante ar trebui clasificate drept "amenințate", având aceeași rată alarmantă ca în cazul mamiferelor. Alte 33% din specii sunt prea puțin cunoscute pentru a fi incluse în studiu.

Analiza a fost realizată de Grădinile Regale Botanice de la Kew, de Muzeul britanic de Istorie Naturală și de Uniunea internațională pentru conservarea naturii (IUCN).

Există, estimativ, 380.000 de specii de plante în lume, iar multe dintre ele sunt victimele pierderii habitatului – de obicei, din cauza

CIUBOȚICA -CUCULUI

Ciuboțica-cucului este o plantă mică, de aproximativ 10-30 cm înălțime. Acesta crește în poieni și luminșuri, fânețe, dar și în regiunile muntoase. În pământ are un rizom foarte mic, din care cresc rădăcinuțe scurte și grosuțe. Rizomul se termină într-un boboc care înflorește în timpul sezonului de primăvară. Ciuboțica-cucului înflorește în luna mai, iar florile au o culoare galben-aurie și răspândesc un miros foarte plăcut. De la această plantă sunt folosite: rădăcinile, florile și uneori frunzele.

MAGNOLIA

Magnolia este un gen de plante care aparține familiei Magnoliaceae. Genul Magnolia este originar din Asia, America de Nord și America Centrală și cuprinde circa 77 de specii de arbori sau arbuști. Frunzele sunt simple, cu marginea întreagă sau rar-lobată, ovale. Florile sunt mari, de culoare roz, alb, purpuriu, albastru sau verzi-gălbui. Fructul este compus în formă de con.

SÂNGELE VOINICULUI

Sângele voinicului (*Nigritella rubra*) este o plantă din familia Orchidaceae. Are tulpina dreaptă, înaltă de 8-14 cm. Frunzele sunt numeroase și înguste, alungite, îndreptate spre cer. Florile sunt mici și numeroase, strânse la vârful tulpinii într-un ghem oval. Florile au culoarea roșie-purpurie întunecată, cu miros plăcut de vanilie. Rădăcina este formată din tubercule spintecate. Înflorește în luna iunie și august. În România se găsește foarte rar, în munții Carpați în nord-est și la sud.

RODIUL

Rodiul (*Punica granatum*) este un arbore mic sau arbust foios de înălțime până la 5-8 m. Acesta crește pe o arie care se întinde din Iran până la Munții Himalaya în India de nord și este cultivat și naturalizat în întreaga regiune mediteraneană, inclusiv în Caucaz, din vremuri antice. Este cultivat pe scară largă în Iran, India, zonele uscate din Sud-Estul Asiei, Malaya, Indiile Orientale, și Africa tropicală. Frunzele sunt lucioase, înguste-alungite, întregi, Florile sunt roșu-deschis, cu patru sau cinci petale.

defrișărilor pădurilor pentru a face loc agriculturii.

Speciile din junglele tropicale sunt supuse celui mai mare risc.

Studiul, denumit Indexul Listei Roșii pentru Plante, este o încercare de a face cea mai bună analiza de până acum.

Acest studiu a analizat specii din fiecare din cele cinci grupuri principale de plante, iar autorii spun că rezultatul lor este cel mai bun de până acum.

Cercetătorii se tem că multe specii dispar înainte de a fi studiate, pierzându-se astfel posibile plante cu proprietăți medicinale.

Remediile pe bază de plante sunt singurele modalități de îngrijire în țările sărace și s-au dovedit esențiale în combaterea unor boli grave precum malaria și leucemia.

Ministrul Rovana Plumb

a avut o întrevedere
cu Comisarul European
pentru Schimbări Climatice,
Connie Hedegaard

ropene și a reiterat faptul că la nivel național s-a finalizat componenta de adaptare din cadrul Strategiei pentru Schimbări Climatice pentru perioada 2013-2020. „România consideră oportună includerea măsurilor de adaptare în cadrul perspectivei financiar multianuale la nivelul UE pentru perioada 2014-2020”.

Totodată, ministrul Mediului a subliniat necesitatea organizării unei campanii de conștientizare și informare a cetățenilor referitoare la efectele schimbărilor climatice, solicitând în acest sens și sprijinul Comisarului European.

Ministrul Mediului și Pădurilor, Rovana Plumb, a avut recent, la Bruxelles, o întâlnire bilaterală cu Comisarul European pentru Schimbări Climatice, Connie Hedegaard.

In cadrul acestei reuniuni, discuțiile dintre cei doi oficiali s-au axat pe Strategia de Adaptare la Schimbările Climatice, reinstituirea eligibilității României pentru comercializarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, dar și identificarea de soluții financiare în plan european pentru combaterea efectelor schimbărilor climatice imediate, în special a secetei.

Ministrul Rovana Plumb și-a exprimat încă o dată susținerea pentru aplicarea măsurilor necesare pentru reducerea efectelor generate de schimbările climatice la nivelul Uniunii Eu-

Comisarul European pentru Schimbări Climatice, Connie Hedegaard, a apreciat eforturile depuse de România în domeniul schimbărilor climatice, subliniind în acest sens implicarea ministrului Mediului, Rovana Plumb, pe care o consideră un foarte bun aliat.

Un alt subiect care s-a aflat pe agenda reuniunii l-a constituit seceta din ultima perioadă, ce a afectat multe state europene, printre care și România. În acest context, ministrul Rovana Plumb a sugerat că „acțiunile la nivelul Uniunii Europene ar trebui să aibă în vedere posibilitatea acordării de sprijin financiar regiunilor și activităților afectate de secetă, ca și efect a schimbărilor climatice, poate chiar din Fondul European de Solidaritate”.

Ursul monitorizat prin GPS GSM de către WWF în Maramureș a fost găsit mort, pe raza Fondului de Vânătoare Botiza, fond gestionat de o asociație înființată recent în acest scop. Buletinul de analiză emis de către Direcția Sanitar-veterinară Maramureș arată faptul că ursul a fost împușcat, în contextul în care asociația nu avea cotă de vânătoare pentru specia urs brun în acest an. WWF atrage atenția asupra faptului că braconajul este o reală amenințare în România, atât asupra populațiilor de urs, cât și asupra cercetării științifice.

„Acest urs împușcat este victima unui sistem bolnav și corupt de gestionare a carnivorelor mari din țara noastră. Acest nefast eveniment trebuie să fie un semnal mare de alarmă pentru noi, pentru autoritățile și organisme responsabile de gestionarea populațiilor de urs brun din țara noastră, dar și pentru Comisia Europeană, având în vedere valoarea și importanța speciei pentru ecosistemele forestiere din România, dar și din Europa. Se pare că, pe lângă reducerea și fragmentarea habitatelor urșilor, trebuie să adresăm în cel mai serios mod posibil și problematica braconajului, care poate periclita pe termen lung conservarea speciei în multe zone ale țării, dar și să obtureze actul cercetării științifice, atât de necesar pentru definirea celor mai potrivite măsuri de gestionare a populațiilor acestei specii”, a declarat Cristian-Remus Papp, coordonatorul proiectului „Granițe deschise pentru urși în Carpații României și Ucrainei”.

Deși reprezentanții WWF au fost cei care au adus la cunoștința gestionarului fondului de vânătoare faptul că ursul a fost găsit mort, aceștia nu au anunțat imediat poliția, apelul de urgență fiind efectuat tot de către echipa WWF. Conform contractelor de gestiune a fondurilor

„Se pare că, pe lângă reducerea și fragmentarea habitatelor urșilor, trebuie să adresăm în cel mai serios mod posibil și problematica braconajului, care poate periclita pe termen lung conservarea speciei în multe zone ale țării, dar și să obtureze actul cercetării științifice, atât de necesar pentru definirea celor mai potrivite măsuri de gestionare a populațiilor acestei specii”.

Cristian-Remus Papp

Ursul păcălit de braconieri

de vânătoare, gestionarul are obligația să asigure paza fondului cinegetic și să acționeze cu toate mijloacele în vederea prevenirii și combaterii braconajului cinegetic. Apoi, are și obligația de a face demersurile legale necesare pentru soluționarea cazurilor de braconaj descoperite.

WWF a constatat că există diferențe între raportul realizat de experții organizației la fața locului și anumite concluzii din raportul emis de Direcția Sanitar-veterinară.

Granițe deschise pentru urși

Ursul împușcat este primul exemplar capturat de către WWF pentru montarea unui colar GPS GSM în cadrul proiectului Granițe deschise pentru urși în Carpații României și Ucrainei. Ursul a fost capturat în raza ocolului silvic Strâmbu-Băiuș, de pe un fond de vânătoare gestionat de către acesta. Capturarea unui urs implică vaste cunoștințe în domeniu și o bună cunoaștere a suprafeței gestionate, drept pentru care Ocolul Silvic Strâmbu-Băiuș are un rol important în cadrul inițiativei WWF.

Ursul capturat urma să contribuie la urmărirea traseului și identificarea habitatelor favorabile utilizate de

urșii din regiune. Acțiunea este coordonată de WWF-România- filiala Maramureș și este o premieră pentru regiune, fiind de o importanță critică pentru cercetarea științifică la nivel european. Recent, alte două exemplare de urs brun au fost capturate de către specialiștii organizației și sunt monitorizați prin satelit.

Ursul, un mascul de aproximativ 6-8 ani, care cântărea 150 kg și măsura aproximativ 2 metri în lungime, a fost capturat în luna iunie a acestui an și a primit numele de cod WWF11621. Acesta urma să furnizeze date importante pe termen mediu (aproape 2 ani) despre locurile de hrănire, adăpost, înmulțire și despre coridoarele de deplasare ale speciei și nu numai. Datele au fost furnizate de către acest urs până la data de 30 august.

Proiectul derulat de WWF își propune conservarea biodiversității din regiune, aflată în continuu declin din cauza dezvoltării economice care nu ține cont de impactul asupra naturii. Pentru a putea elabora pașii și măsurile de conservare necesare, echipa WWF, cu ajutorul celor mai buni specialiști în carnivore mari din țară, colectează informații și realizează o cercetare asupra habitatelor și coridoarelor de deplasare a urșilor.

Proiectul mai vizează dezvoltarea și armonizarea unor instrumente pentru gestionarea eficientă a resurselor naturale, pe o suprafață de 270.000 ha, care implică și dezvoltarea durabilă a comunităților, dar și crearea unei rețele de voluntari formată din persoane interesate de conservarea urșilor bruni.

Implementat în perioada 2012-2014, proiectul Granițe deschise pentru urși în Carpații României și Ucrainei este finanțat de către Uniunea Europeană, în cadrul Programului Operațional Comun de Cooperare Transfrontalieră Ungaria-Slovacia-România-Ucraina 2007-2013.

PĂDURILE VIRGINE din România au primit statutul de protecție integrală

Ministrul Mediului și Pădurilor, Rovana Plumb, a semnat Ordinul de Ministru referitor la stabilirea criteriilor de identificare a pădurilor virgine din România, alături de Directorul WWF- România, Magor Csibi și reprezentanții ai RNP Romsilva, ICAS, Academiei Române și ai Asociației Proprietarilor de Păduri.

Sala de Consiliu a Ministerului Mediului și Pădurilor a găzduit, astfel, un moment important, atât pentru soarta pădurilor din țara noastră, cât și pentru societatea civilă din România.

Stabilirea acestor criterii, o măsură esențială pentru protejarea pădurilor virgine ale României, reprezintă primul obiectiv al protocolului de colaborare pe care Ministerul Mediului și Pădurilor și WWF- România l-au semnat în decembrie 2011, în urma campaniei Salvați Pădurile Virgine!

„Dacă acum un an de zile, doar anumiți specialiști atrăgeau atenția asupra faptului că avem în România o valoare inestimabilă de păduri virgine, astăzi am ajuns ca o mare parte din populație să știe ce sunt pădurile virgine și să se implice pentru protejarea lor. Faptul că astăzi semnăm acest ordin este o dovadă că oamenii pot impune agenda politică în România. Legislația s-a schimbat în favoarea pădurilor virgine pentru că oamenii au cerut-o. Este o dovadă că dacă există o implicare în masă, lucrurile se pot

„În calitate de cetățean și de europarlamentar, am semnat petiția WWF pentru protejarea pădurilor virgine din țara noastră. După un proces îndelungat, putem astăzi să punem în aplicare măsurile pentru protejarea pădurilor virgine, în urma colaborării cu WWF- România și cu reprezentanții Romsilva, ICAS, Academia Română și ai Asociației Proprietarilor de Păduri. După semnarea acestui ordin urmează să realizăm cartarea acestor păduri, să elaborăm catalogul național al pădurilor virgine și să creăm cadrul necesar pentru asigurarea de măsuri compensatorii pentru proprietarii acestor păduri”

a declarat Rovana Plumb, Ministrul Mediului și Pădurilor

schimba în țara noastră. Este o dovadă a faptului că ne gândim pe termen lung, nu doar la ce se va întâmpla mâine, din punct de vedere economic”

a declarat Magor Csibi, directorul WWF- România

Protocolul încheiat în decembrie 2011 între Ministerul Mediului și Pădurilor și WWF- România prevede colaborarea în vederea identificării, cartării și protecției pădurilor virgine din România, așa cum sunt ele definite de comun acord. Pentru soluționarea problemei compensațiilor acordate proprietarilor de păduri virgine pe termen mediu și lung, Ministerul Mediului și Pădurilor și WWF- România își propun să înainteze o propunere Comisiei Europene, cu privire la includerea pădurilor virgine în plățile compensatorii pentru păduri în perioada de programare 2014-2020. Pe termen scurt, Ministerul Mediului și Pădurilor și WWF- România vor identifica mecanisme financiare alternative pentru compensarea proprietarilor de păduri virgine.

Ațiunile pe care cele două părți și le propun sunt:

- Stabilirea criteriilor de identificare a pădurilor virgine;
- Finalizarea identificării și cartării pădurilor virgine din România;
- Înființarea unui “Catalog Național al Pădurilor Virgine din România”, care să reprezinte instrumentul oficial de evidență a acestora;
- Includerea pădurilor virgine în tipul funcțional I (TI) - Păduri cu funcții speciale pentru ocrotirea naturii, pentru care, prin lege, este interzisă orice fel de exploatare de lemn sau alte produse, fără aprobarea autorităților competente prevăzute de lege;
- Dezvoltarea unei propuneri cu privire la plățile compensatorii pentru păduri în perioada de programare 2014-2020;
- Identificarea unor mecanisme financiare alternative pentru compensarea proprietarilor de păduri virgine.

WWF-România va participa cu expertiză la elaborarea actelor normative și va sprijini, cu fonduri proprii de minim 100.000 de euro, evaluarea și cartarea pădurilor virgine, în vederea completării Catalogului Național al Pădurilor Virgine.

Europa și-a distrus pădurile virgine. Noi încă mai avem.

Pădurile virgine sunt ultimele zone în care natura supraviețuiește în forma sa pură, fără niciun fel de intervenție umană. Aceste păduri sunt ecosisteme stabile, în care trăiesc până la 13.000 de specii.

WWF consideră că aceste păduri, care reprezintă 65% din pădurile virgine rămase în Europa (exceptând Rusia), sunt bunuri cu valoare de patrimoniu pentru țara noastră și pentru Europa. Valoarea acestor păduri sub aspect științific, peisajer, educativ, ecoprotectiv și al biodiversității este agreată de toți practicienii, specialiștii și cercetătorii din domeniu și din domeniile înrudite. Cu toate că ne mândrim cu cea mai întinsă suprafață de păduri virgine din regiune, doar 18% au un oarecare statut de protecție, prin faptul că sunt incluse în arii protejate, și un procent și mai mic se bucură de protecție integrală.

WWF a inițiat lupta pentru salvarea pădurilor virgine cu sprijinul IKEA și Lafarge, având alături partenerii: Antena 3, Europa FM, Headvertising, TOTB, Mediacom și Cariere. Demersul WWF a utilizat experiența practică a organizației și studiile Institutului de Cercetări și Amenajări Silvice.

Despre campania Salvați pădurile virgine!

Pe 24 octombrie 2011, WWF România a lansat, alături de ambasadorii și susținătorii organizației, campania Salvați pădurile virgine!, cu scopul de a pune sub protecție ultimele păduri virgine din țara noastră și printre ultimele din Europa. Peste 80% dintre pădurile virgine din România nu au, în prezent, nici o formă de protecție și sunt în pericolul de a fi distruse în mod legal.

În timp record, de 33 de zile, 100.000 de persoane s-au alăturat demersului inițiat de WWF, semnând petiția campaniei, disponibilă pe www.padurivirgine.ro. Aceasta solicită Ministerului Mediului și Pădurilor, garantul și reprezentantul protecției mediului în Guvernul României, să ia măsurile necesare pentru protejarea acestor păduri, în cel mai scurt timp.

Cauza pădurilor virgine a fost susținută de ambasadorii WWF: Ada Condeescu, Alex Găvan, Șerban Copot, Bogdan Dumitrache, Moise Guran, Dani Oțil și Alexandru Tomescu.

VULCANII UCIGAȘI

Cea mai recentă erupție vulcanică din Islanda a stârnit din nou îngrijorare în privința unei erupții de proporții. Willis Research Network a alcătuit o listă de vulcani din Europa și din Caraibe ale căror erupții ar putea avea efecte devastatoare.

AGUA DE PAU este un alt vulcan din insulele Azore. Ultima erupție a sa a avut loc în 1564. Conul său are o lățime de 4 km și o lungime de 7 km. O nouă erupție ar ridica costurile pagubelor la 1,4 miliarde de dolari și ar afecta peste **34.000** de oameni.

LA GRANDE SOUFRIERE se află în arhipelagul francez Guadelupe. Erupția sa din 1976 a dus la evacuarea populației, dar nimeni nu a fost ucis. Dacă el ar erupe astăzi, peste **94.000** de persoane ar fi afectate, iar pagubele s-ar ridica la 3,8 miliarde de dolari.

MUNTELE PELÉE este un vulcan activ din nordul insulei Martinica, în Caraibe, aparținând Franței. Într-una dintre erupțiile sale, Pelée a ucis aproximativ **300.000** de oameni și a șters un oraș de pe fața pământului în doar câteva minute. Populația care ar fi afectată astăzi de o erupție este de **10.000** de suflete.

HEKLA este localizat în sudul Islandei și este unul dintre cei mai activi vulcani ai săi. În Evul Mediu, acesta era numit „Poarta către Iad”. Ultima dată a erupt în anul 2000. Norii de cenușă de la ultimele erupții au ajuns până la Helsinki, iar urme de cenușă au fost găsite și în Germania. Populația afectată astăzi de o erupție: **10.024** de persoane.

FURNAS, un alt vulcan din insulele Azore, din mijlocul Oceanului Atlantic, are o istorie de peste 100.000 de ani. Este considerat unul dintre cei mai periculoși vulcani din arhipelag, și astăzi, o erupție ar afecta aproape **20.000** de oameni.

SETE CIDADES este un vulcan din insulele Azore, care aparțin Portugaliei. Conul său are un diametru de aproape cinci kilometri, ocupat de două lacuri vulcanice. Ultima erupție a avut loc în 1880. Populația pe care o nouă erupție ar afecta-o astăzi este de aproximativ **18.000** de oameni.

VEZUVIUL, localizat în Italia, în apropiere de Napoli, este singurul vulcan de pe continentul european care a erupt în ultimul secol. Este cunoscut pentru erupția din 79 î.H., care a distrus orașele Pompei și Herculaneum. Ultima dată a erupt în 1944, când a distrus mai multe sate. Astăzi, el ar distruge proprietăți în valoare de 66 miliarde de dolari și numărul celor afectați ar depăși **1.650.000**.

CAMPI FLEGREI este un vulcan localizat în Italia și despre care se spune că „dacă ar erupe, ar șterge Europa de pe fața pământului”. Ultima sa erupție a avut loc în 1538 și a durat opt zile. O nouă erupție ar ridica pagubele materiale la 7,8 miliarde de dolari, iar numărul total de persoane afectate s-ar ridica la **144.144**.

VULCANUL ETNA din Sicilia, Italia este cel mai activ și cel mai înalt vulcan din Europa, având o înălțime de 3.340 m. Aria de acțiune distrugătoare a vulcanului se întinde pe o suprafață de peste 1.000 km² și ar afecta peste **70.000** de oameni. Vulcanul are peste șase milenii de activitate.

SOUFRIÈRE SAINT VINCENT este un vulcan activ din insula Saint Vincent din Caraibe. Acesta are o istorie de mai multe erupții violente. Cea din mai 1902 a ucis **1.680** de oameni. Astăzi, el ar afecta **24.493** de persoane, iar valoarea proprietăților care sunt în pericol se ridică la un miliard de dolari.

Protejarea rețelelor de canalizare ne scapă de neplăceri

În cazul în care observați ca rețeaua exterioară de canalizare este înfundată, sau gurile de scurgere sunt opturate, anunțați angajații societății VITAL, apelând numerele de telefon de la dispecerat: 0262/215150,1, serviciu disponibil 24 ore din 24, 7 zile pe săptămână.

Rețeaua de canalizare asigură transportul apelor uzate menajere și industriale și a apelor pluviale către stația de epurare, acolo unde aceste ape sunt tratate astfel încât să îndeplinească indicatorii de calitate prevăzuți în normative și apoi descărcate în emisar.

Din acest motiv, canalizarea reprezintă un serviciu extrem de important în exploatarea de care depinde și sănătatea noastră, dar și păstrarea unui mediu înconjurător curat. Funcționarea în condiții corespunzătoare a sistemului de canalizare depinde în mare măsură de modul în care noi, cetățenii, respectăm normele elementare cu privire la apele uzate deversate.

În ultimii ani, rețeaua de canalizare este "agresată" zi de zi de către deversarea în conducte a unor substanțe, materiale

sau corpuri solide care duc la înfundarea acestora și creează dificultăți în exploatare. Echipa SC VITAL SA întâmpină greutăți la decolmatarea rețelelor datorită blocării acestora cu diferite materiale cum ar fi: șervețele umede, discuri demachiante, scutece și alte produse de igienă personală. Pentru desfundarea și spălarea conductelor de transport a apelor uzate, societatea noastră depune eforturi însemnate, angrenând atât resurse umane cât și materiale. În plus, acest lucru devine o problemă chiar pentru cei care aruncă sau pentru vecinii acestora. De multe ori, conductele se înfundă și apele menajere uzate ajung în locuințele oamenilor sau în beciuri, cauzând disconfort olfactiv și vizual, dar și însemnate pagube materiale. În plus, să nu uităm că sănătatea noastră și a copiilor noștri poate fi pusă în pericol prin aceste obturări ale sistemului de canalizare, care pot forma focare de infecții.

Pentru prevenirea apariției acestei situații neplăcute, atât pe rețelele interioare, cât și pe cele exterioare de canalizare, societatea noastră solicită o atenție deosebită la materialele și obiectele pe care le deversați în rețea. Informăm utilizatorii serviciului, că este interzisă aruncarea în canalizare a produselor menționate mai sus, lucru specificat de altfel și pe etichetele acestora.

De asemenea, este interzisă deversarea în sistemul de canalizare a gunoiului menajer, a uleiurilor uzate și a produselor inflamabile, a grăsimilor, a oricărui corpuri solide, sau orice materii în suspensie a căror cantitate, mărime și natură provoacă depuneri sau stânenesc curgerea normală afectând astfel buna funcționare a rețelei de canalizare. Substanțele toxice sau nocive care, singure sau în amestec cu apă din canalizare, pot pune în pericol personalul de exploatare a rețelei de canalizare și a stației de epurare nu vor fi nici ele deversate în rețea.

186.000 km rețea canalizare
179.775 km rețea menajeră
7 km rețea pluvială

9 m adâncimea maximă a rețelei de canalizare

Avem grijă de canalizare, avem grijă de sănătatea noastră!

Atenție sporită trebuie să aibă părinții și la obiectele pe care copiii le scapă accidental în vasele de toaletă (jucării, periute de dinți, pieptene etc.). Acestea trebuie imediat recuperate și aruncate la coșul de gunoi și nu lăsate pentru a ajunge în canalizare.

Zonele din Baia Mare în care se solicită cel mai des intervenția angajaților societății din cauza neexploatării corespunzătoare a rețelelor interne sunt: cartierele Vasile Alecsandri, Săsar și Decebal.

Angajații societății efectuează periodic lucrări de întreținere a sistemului de canalizare. Acestea constau în efectuarea unor operații care să mențină în stare de funcționare sistemul de colectare și transport al apelor uzate și pluviale. Sunt programate străzi pe care se efectuează curățirea căminelor de vizitare și a gurilor de scurgere. Sunt reparate cu prioritate gurile de scurgere pe străzile care sunt modernizate, efectuându-se curățirea decantoarelor și spălarea de depuneri a racordurilor. Munca acestora este îngreunată de materialele care ajung în canalizare și a căror deversare este interzisă.

În același timp, reducerea consumului de apă atât industrial cât și menajer,

favorizează depunerea de grăsimi și astfel conductele se înfundă mai ușor. În programul de reparații se prevăd înlocuiri de tronsoane pe care au loc dese colmatări, fie din cauza deplasării sau surpării unor tuburi, fie din cauza exploatării necorespunzătoare a instalațiilor interioare de canalizare. Sunt prevăzute, de asemenea, înlocuiri de planșee și capace de pe căminele de vizitare.

Sistemul de canalizare al municipiului Baia Mare este de tip mixt, respectiv 80% în sistem unitar (apa menajeră uzată și apa pluvială este colectată și transportată spre Stația de epurare prin aceeași rețea) și 20% în sistem divizor (apa menajeră uzată și apa pluvială sunt colectate și transportate în rețele diferite). Sistemul de canalizare se compune din colectoare principale, colectoare secundare, racorduri, cămine de vizitare, cămine de racord, deversoare prevăzute cu guri de descărcare în emisar pentru ape mari cu o diluție de 1:10. Lungimea rețelelor de canalizare este de 200,40 km.

Sistemul de canalizare existent deservește aproximativ 81% din populație și poate primi debite din comunitățile vecine: Baia Sprie și Tăuții de Sus.

Rețeaua de canalizare are o lungime de 186,775 km din care 179,775 km este rețea menajeră și 7 km rețea pluvială. Adâncimea maximă a rețelei de canalizare este de 9 metri.

În urma finalizării lucrărilor de modernizare a sistemului de alimentare cu apă și canalizare în municipiul Baia Mare prin programul ISPA, s-au obținut următoarele beneficii:

- ▮ reabilitarea de canale gravitaționale care au avut defecte structurale;
- ▮ reabilitarea a 7 deversoare pluviale;
- ▮ construirea de colectoare gravitaționale;

În total, în municipiul Baia Mare s-au reabilitat și extins 25,50 km de rețea de canalizare.

Aceste investiții realizate în municipiul Baia Mare asigură o îmbunătățire a serviciilor prestate în beneficiul utilizatorilor cu respectarea condițiilor de mediu, prin alinierea la cerințele impuse de Uniunea Europeană privind protecția mediului.

Director general,
Geza Gasparik

Exploatarea gazelor de șist se confruntă cu numeroase probleme de ordin ecologic, iar mai multe state europene au luat măsuri de restricționare a uzului tehnologiilor aplicate în cadrul unor asemenea exploatare.

DOSAR COMPLET: gazele de șist

Autoritățile unor state europene, precum Franța și Bulgaria, ecologiștii și o serie de specialiști în geologie sunt preocupați de felul în care fracturarea hidrolică, o tehnologie fără de care nu se pot exploata gazele de șist, afectează resursele de apă freatică, solul și riscurile seismice din regiunile în care gazele de șist sunt exploatate la scară largă.

Deși susținătorii industriei gazelor de șist și reprezentanții companiilor extractive obișnuiesc să acuze criticii de exagerarea premeditată a riscurilor asociate extracției gazelor de șist, există mai multe studii făcute de instituții de stat care certifică existența unor

probleme serioase care pot apărea ca urmare a exploatareii gazelor de șist. Profesorul Bill Ellsworth de la Serviciul Geologic al SUA a fost autorul unui studiu în cadrul căruia s-a demonstrat că există o legătură între cutremure de pământ și exploatarea gazelor de șist, cu ajutorul fracturării hidrolice. Studiul a vizat creșterea numărului de cutremure în regiunile care erau considerate inactice din punct de vedere seismic.

Conform datelor prezentate, în regiunea Vestului Mijlociu și Sudului Central al SUA, numărul cutremurelor cu magnitudinea de peste 3 grade Richter a crescut de la 29 în 2008, la 134 în 2011, iar această creștere semnificativă a fost legată de activitățile extractive ale industriei gazelor de șist.

Serviciul Geologic al SUA nu este unica instituție de stat care a iden-

tificat o legătură de cauzalitate dintre exploatarea gazelor de șist și cutremurele de pământ. Comisia de Reglementare a Petrolului și Gazului din regiunea Columbia Britanică a Canadei a ajuns la o concluzie asemănătoare în cadrul unui raport referitor la cutremurele înregistrate în zone ale căror seismicitate era considerată nulă înainte de începerea exploatareii gazelor de șist.

Există cel puțin un exemplu de cutremur cu o magnitudine de 5,6 grade pe scara Richter despre care se spune că ar fi fost provocat de „injecții de lichid”, adică de fracturarea hidrolică, folosită pentru extracția gazelor de șist. Universitatea din Memphis a publicat un studiu făcut de geologul Stephen Horton referitor la cutremurul care a avut loc în noiembrie 2011, în statul Oklahoma,

iar concluziile studiului arată că, cel mai probabil, vina principală pentru producerea cutremurului aparține fracturării hidrolice.

Analizând cutremurele de pământ care au fost provocate de activitatea companiilor care exploatează gazele de șist, se poate observa că magnitudinea cutremurelor crește pe măsura ce crește activitatea extractivă a acestor companii. În 2008 au apărut cutremure de 2-3 grade Richter, în decursul anilor 2009-2010 s-a ajuns la 4 grade, iar în 2011 s-a înregistrat primul cutremur de 5,6 grade Richter. Unele țări europene nu doresc să-și asume riscul de a afla până unde pot ajunge riscurile seismice provocate de extracția gazelor de șist. Altele sunt dispuse să riște. Timpul și cutremurele viitoare vor arăta cine are dreptate.

EFFECTUL ASUPRA BIODIVERSITĂȚII

Potrivit studiului menționat mai sus (Bishop, 2011), fiecare platformă de foraj pentru extragerea gazului, împreună cu căile de acces de care are nevoie, generează cca. 8 tone de sedimente (deșuri solide) pe an. Dacă acestea ajung în apele locale, pot pune în pericol formele de viață acvatice.

Analizând cutremurele de pământ care au fost provocate de activitatea companiilor care exploatează gazele de șist, se poate observa că magnitudinea cutremurelor crește pe măsura ce crește activitatea extractivă a acestor companii.

CE SUNT GAZELE DE ȘIST?

Gazele de șist sunt formațiuni geologice de hidrocarburi, ce se formează din sedimente marine, bogate în compuși organici, pe măsură ce acestea ajung în anumite condiții de temperatură, presiune și într-un interval de timp corespunzător.

Gazele de șist (gaze din șisturi gazeifere) se încadrează în categoria resurselor de gaze neconvenționale, fiind cantonate în formațiuni de rocă dură din categoria șisturilor, având porozitate și permeabilitate reduse.

Potențialul de gaze neconvenționale este cunoscut de decenii, primele puțuri în șisturi bituminoase fiind forate în secolul al XIX-lea. Cu toate acestea, abia spre sfârșitul secolului al XX-lea, combinația celor două tehnologii – forajul orizontal și fracturarea hidrolică – a făcut ca producția de gaze neconvenționale să poată să devină aplicabilă la scară largă. Primele experiențe de exploatare la scară comercială a gazelor de șist datează din anii '80-'90, inițial rezultatele fiind modeste. Marea inovație a venit însă în 2005, când Devon Energy a combinat cele două tehnici: forajul pe orizontală cu fracturarea hidrolică pentru extracția gazului neconvențional din zăcămintul Barnett, procedeul fiind ulterior îmbunătățit prin așa-numita „fracturare în mai multe etape”.

Prelucrarea și valorificarea energetică a colectărilor de

„DEȘURI USCATE”

Colectarea selectivă a deșeurilor menajere, ca toate perfecționările de integrare în mediu, necesită parcurgerea unor etape, din fiecare etapă urmând să se valorifice la maxim produsele secundare.

Cele mai bune rezultate, pentru început de colectare selectivă, au dat-o tehnologiile duale, ușor de înțeles și de acceptat pentru majoritatea producătoarelor de deșuri menajere. Sistemul dual este separarea în pungi diferite, apoi în containere diferite, a deșeurilor „uscate”, constituite din ambalaje de material plastic, hârtie și carton, fracție minoră de lemn și praf, și a deșeurilor „umed”, constituite din resturi de vegetale și fracție minoră de carne, hârtie udă de ambalaj etc. Deoarece calea de valorificare a deșeurilor nu este exclusivă, o eroare de sortare primară a deșeurilor menajere nu va duce la situații critice a instalațiilor de valorificare.

Pentru fracția „udă” a deșeurilor menajere, constituind o pondere de peste 70% din deșeurile menajere, valorificarea în direcția compostării este cea mai indicată. Este avizul unanim al specialiștilor în valorificare de deșuri menajere, cu exemple de rezultate pozitive în țările din sudul Europei și a Americii de Sud, țări în care compoziția deșeurilor menajere este similară cu cea din țara noastră în etapa actuală de dezvoltare economică. Sunt de reținut în acest sens lucrările conduse de prof. Roche privind valorificarea deșeurilor menajere din Brazilia.

La noi în țară, experiența pozitivă a instalației de compostare de la Râmnicu-Vâlcea este un început edificator pentru soluționarea problemelor la nivel național. Asupra tehnologiilor de compostare s-au scris multe lucrări și s-au susținut alternativ soluțiile de compostare lentă în vrac, cu costuri reduse de realizare a amenajărilor, dar cu timp lung a procesului de compostare și soluțiile de compostare

intensificată, în biocontainere, soluții cu costuri mai ridicate, dar cu timp scurt de compostare, de ordinul 7-12 zile, cu mecanizare totală a proceselor și cu o mult mai scăzută poluare a mediului.

În cazul apariției în materia primă de compost a unor materiale nefermentabile, de tipul material plastic, metal, exces de hârtie și carton, acestea nu vor fi fermentate și se vor separa la sitarea finală a compostului. Este știut că operația de sitare finală (fînețe cca. 20 mm), reține fracțiile nefermentabile, cele fermentabile suferind un proces de mărunțire când se transformă în pământ agricol.

Refuzul de fermentare, cu putere calorică ridicată, datorită conținutului mare de material plastic, carton gros etc., se tratează împreună cu deșeurile selectate „uscat” prin valorificare energetică.

În acest articol ne vom referi numai la valorificarea energetică a fracției uscate a deșeurilor menajere.

CALITĂȚI ENERGETICE ALE FRAȚIEI USCATE A DEȘEURILOR MENAJERE

Deoarece datele din diferitele lucrări de specialitate din țara noastră nu sunt concordante privind compoziția și puterea calorică a deșeurilor menajere, în general, și a fracției „uscate”, în special, vom stabili ca cea mai probabilă situație cea expusă și justificată în monografia de specialitate (* N. N. Antonescu – Soluții energetice de tratare a deșeurilor solide menajere, speciale și industriale – edit. Conspress, București, 2003). În funcție de puterea calorică a deșeurilor menajere primar, se stabilește un criteriu de calitate X, cu valoarea X=1 pentru deșeurii menajere normal

al țărilor cu dezvoltare economică avansată (putere calorică 2050 kcal/kg), cu valoarea X=1,3 pentru deșeurii selectate pentru combustie (putere calorică 2430 kcal/kg), și cu valoarea X=0,1 pentru un deșeu brut cu fracție fermentabilă de peste 60%, ca deșeurii românesce actual (putere calorică 900 kcal/kg). Important pentru acest studiu statistic de clasificare a deșeurilor menajere este că se pot stabili, cu o eroare mai mică de 10%, componentele deșeurilor menajere brut, având ca singur criteriu de apreciere puterea calorică. Faptul nu este o întâmplare, deoarece este cunoscut

că puterea calorică a deșeurilor menajere este univoc determinat de venitul populației. Mai departe, chiar și structura de compoziție a deșeurilor menajere este univoc legat de puterea calorică.

În concluzie, pentru țara noastră, se poate estima că masa de deșuri de fracție „uscată” care poate fi colectată este de cel puțin 14% din masa totală de deșuri menajere.

Ca exemplificare, pentru București, la o capacitate totală de colectare de cca. 0,8 kg/zi/loc x 2200000 loc = 1760 t deșeu/zi, fracția uscată de colectare ar putea ajunge la 1760 x 14% = 240 t/zi. La o putere calorică, estimată din experiența colectării selective în alte țări, de 2500 kcal/kg, rezultă o putere termică posibil de recuperat pentru București de 600 Gcal/zi.

Pentru cei ce doresc o imagine fizică a ceea ce înseamnă această resursă (25 Gcal/h), se poate echivala cu sarcina maximă de încălzire a 2500 de apartamente.

În continuare, capacitatea termică va crește, pe măsură ce puterea calorică a deșeurilor va crește, și implicit conținutul de fracție uscată.

SOLUȚII ENERGETICE DE VALORIFICARE A FRAȚIEI „USCATE”

ARDEREA FRAȚIEI USCATE A DEȘEURILOR MENAJERE ÎN CENTRALE TERMICE ECHIPATE CU CAZANE CU GRĂTARE CU ÎMPINGERE RĂSTURNATĂ (GIR)

Soluția are ca principală caracteristică simplitatea, deoarece cazanele cu fascicole de țevi și grătar cu împingere răsturnată se folosesc curent în țara noastră pentru arderea lignitului în strat. Pentru ca un astfel de cazan să poată funcționa cu fracție uscată de deșuri menajere, nu este necesară nicio modificare.

Cazanul care s-a ales pentru exemplificarea soluției este un cazan CAF-5, care produce apă fierbinte și are un debit caloric de 5 Gcal/h.

Pentru sarcina termică de 25 Gcal/h, din deșuri fracție uscată, pentru București, ar fi necesară o centrală cu 5 cazane.

Dintre avantajele principale ale unei astfel de instalații cităm:

- posibilitatea de a repune în funcțiune o serie de cazane existente, în conservare, care au fost destinate inițial arderii lignitului;

- controlul procesului de ardere se face simplu și la astfel de deșuri nu sunt probleme complicate de ardere ca în cazul lignitului;

- instalația actuală de cazan cu grătar cu împingere răsturnată nu necesită modificări constructive semnificative, totuși trebuie prevăzută o instalație de tratare a gazelor de ardere pentru reducerea emisiilor de noxe;

- cazanul a dovedit în funcționare o fiabilitate și o stabilitate în funcționare foarte bune și a existat o experiență de exploatare care poate fi imediat pusă în valoare;

- randamentul termic este comparabil cu acela al cazanelor care funcționează cu combustibil solid de calitate bună.

(va urma...)

DE MARAMUREȘ
Gazeta

Baia Mare, Bd. Traian 23/9
Tel. 0728-836 348, 0362-401 332
fax 0362-401 331
www.gazetademaramures.ro

Fondator
Dan **PÂRCĂLAB**

Director general
Ioana **LUCĂCEL**

Redactori
Mircea **CRÎȘAN**

IT/DTP
Ada **FONAI**

Foto coperta I
©bimbostar

MAȘINA CU AER COMPRIMAT

„Prima fază a proiectului a fost îndeplinită, iar funcționalitatea motorului cu aer comprimat a fost demonstrată”.

Viitorul transportului nu e nici motorul electric și nici cel cu combustibil bio, ci mașina care merge cu aer comprimat, scrie gizmag.com. Iar indienii de la Tata Motors se pregătesc să transforme acest vis în realitate.

Sutele de milioane de autoturisme din lume înghit o cantitate imensă de combustibil, mai mult de un miliard de metri cubi pe an. Însă constructorul de mașini Tata, care deține licența pentru a dezvolta tehnologia motorului cu aer în India (Motor Development International's

– MDI), a anunțat că a făcut pași importanți pentru a găsi soluția împotriva poluării auto. După ce au elaborat un concept tehnologic pentru un motor care să funcționeze cu aer comprimat, indienii se pregătesc să treacă la construcția propriu-zisă a mașinii care, atunci când va opri pentru “alimentare”, își va umple rezervorul cu aer comprimat. Fără să avanseze o dată exactă la care mașina ar putea intra în producție, Tata a anunțat că va începe să lucreze la acest prototip. „Prima fază a proiectului a fost îndeplinită, iar funcționalitatea motorului cu aer comprimat a fost demonstrată”, au declarat reprezentanții Tata, citați de gizmag.com. Faza a doua implică „detalii de dezvoltare a motorului și inventarea unui autoturism pe care să funcționeze motorul. (...) Întregul proces tehnologic va fi dezvoltat și detaliat în anii care vin”, a mai precizat Tata Motors.

